

สวดมนต์เป็นนิจ ชีวิตดีขึ้น

สำเนา สถานสถิตย์

R21014

ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือสัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรมของ รศ.ดร.สุจิตรา
อ่อนค้อม รู้สึกศรัทธาหลวงพ่อกมาก นึกสงสัยว่าหลวงพ่อยังมีชีวิตอยู่จริงหรือเปล่า ได้
ไปเจอรูปหลวงพ่อในหนังสือกุสสตรี เลยรู้ว่าหลวงพ่ออยู่ที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี
ข้าพเจ้าได้เจอหนังสือสวดมนต์ของน้องที่ทำงานอยู่ด้วยกันด้วย จึงขอยืมเอาไปสวด
มนต์ แล้วคิดว่าถ้ามีรถจะไปกราบหลวงพ่อ พอดีบริษัทที่สามีทำงานอยู่ได้ซื้อรถให้สามี
แบบให้ผ่อนกับบริษัทโดยไม่มีเงินดาวน์ พอได้รถแล้วก็ชวนสามีไปกราบหลวงพ่อ ครั้ง
แรกหลวงพ่อยังอยู่กุฏิหลังเก่า

ข้าพเจ้าและครอบครัวก็เข้าไปนั่งรอท่าน เวลา ๑๐.๐๐ น. หลวงพ่อท่านก็ลงมา
ท่านเทศน์เรื่องพระคุณแม่ อยู่ๆ น้ำตาของข้าพเจ้าก็ไหลออกมาโดยไม่รู้ตัว เซ็ดเท่าไรก็ไม่
ยอมหยุด คิดในใจว่าเป็นอะไรนะ รู้สึกอายคนมาก

มีผู้หญิงคนหนึ่งมาชวนเข้าปฏิบัติธรรมฐาน หลังจากนั้นข้าพเจ้าไปอยู่วัด ๗ วัน
คืนแรกนอนไม่หลับ ได้ยินเสียงดนตรีไทย ก็นึกว่า เอ๊ะ! วัดเขาไม่ให้มีมหรสพ แล้วสัก
พักก็เปลี่ยนเป็นเสียงเปเรต เสียงมันแหลม ลอยมาแต่ไกล คนข้างๆ เขาก็นอนไม่หลับ
เขาเล่าให้พี่สาวเขาฟังตรงกันเหมือนอย่างที่ว่าข้าพเจ้าได้ยิน วันแรกที่ได้ไปปฏิบัติธรรม
ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติ วันที่ ๒ ก็ไม่เป็นอะไร พอวันที่ ๓-๔ ข้าพเจ้าปวดหัวมาก วันที่ ๔-
๕ ก็ยังปวดอยู่ จึงไปถามแม่ใหญ่ แม่ใหญ่ก็บอกว่าให้กำหนดไป ข้าพเจ้าทำไม่ได้เลย
ฟุ้งซ่านอย่างมากและอยากกลับบ้าน พอเห็นใครเขากลับบ้าน ข้าพเจ้าก็ขอกลับด้วย
มีน้องที่นอนข้างๆ บอกว่าถ้าพี่อยู่ไม่ครบ ๗ วัน กลับก่อน เป็นการผิดสังขะ ข้าพเจ้าก็
กลัวตาย อยู่จนครบ ๗ วัน

หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็กลางานไปวัดปฏิบัติธรรมเรื่อยๆมา มีอยู่ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าปฏิบัติไม่ได้ จิตตกมากและคิดว่าจะไม่ไปวัดอีกเลย ถึงเวลาลาคีลตอเนนกับหลวงพ่อ หลวงพ่อก็เทศน์เปิดใจข้าพเจ้า จนข้าพเจ้าน้ำตาไหล ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่พูดคำว่าไม่ไปวัดอีก และตั้งใจจะไปเรื่อยๆ โดยพาสามีและลูกไปปฏิบัติด้วย

ข้าพเจ้าได้ชวนสามีไปปฏิบัติ ๗ วัน แม่ยุพินเป็นคนสอน สามีศรัทธาหลวงพ่อมาก ไปส่งไปรับข้าพเจ้าไปวัด มีอยู่ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าไปวัด ๓ วัน ได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่ง ชยันสวดมนต์ ข้าพเจ้าก็สวดบ้าง สวดพาหุง อิติปิ โส ๑๐๘ จบ เข้า กลางวัน เย็นจนครบ ๓ วัน คืนวันที่ ๒ ตอนกลางคืนข้าพเจ้าหลับไปแล้วสะดุ้งตื่น มีอาการเหมือนฝันต๋อยที่นม ปวดจี๊ดขึ้นมา และวิ่งไปตามแขนถึงปลายนิ้วออกไป และนมก็หายปวดเลย ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าเจ็บที่นมบ่อยๆ ได้ไปหาหมอตตรวจแบบแมมโมแกรม ก็ไม่พบอะไรผิดปกติ แต่ก็ยังเจ็บๆ อยู่

ข้าพเจ้าพาลูกพาน้องและเพื่อนไปปฏิบัติกรรมฐาน ลูกปฏิบัติแล้วกลับไปตั้งใจสวดมนต์ ลูกสาวเรียนเก่ง ลูกชายก็ตั้งใจเรียนและเป็นเด็กดี เชื่อฟังคำสอนของพ่อแม่

ลูกชาย เรียนสวนกุหลาบสมุทรปราการ ลูกสาวเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ ตอนเช้า
ทั้งสองคนจะสวดมนต์เกือบทุกวัน

สามีข้าพเจ้าเป็นคนทำงานอยู่ต่อเรือ ปี ๒๕๔๙ บริษัทได้ต่อเรือที่ทหารเรือจะ
ทูลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา สามี
ข้าพเจ้าภูมิใจมากและตั้งใจทำงาน สามีข้าพเจ้าเป็นคนดี ก่อนไปทำงานสามีจะตั้งใจ
สวดมนต์เสมอ

ตอนข้าพเจ้าร่วมทำบุญวันปิยมหาราช ๒๓ ตุลาคม ได้เกิดมีอาการคล้ายลม
หมุนมาปะทะข้าพเจ้าอย่างแรงมากๆ ถึง ๒ ครั้ง ข้าพเจ้ากำหนดตั้งสติหนอตั้งสติหนอ
ตลอดเวลา (นึกในใจถ้าล้มแล้วต้องอายคนในศาลาแน่ๆ) และแปลกใจที่ข้าพเจ้าโดนคน
เดียว หันไปมองคนข้างๆ เขานั่งเป็นปกติกันทุกคน ทำให้ข้าพเจ้าคิดถึงพ่อขึ้นมาทันที
เพราะข้าพเจ้านั่งกรรมฐานให้พ่อ ก่อนหน้าที่พ่อจะเสียชีวิต พ่ออยู่โรงพยาบาล อาการ
สาหัส เส้นเลือดในสมองใหญ่แตก ข้าพเจ้าเครียดมาก สวด อิติปิ โส ไปตลอดเวลาที่
นั่งรถไปหาพ่อ พ่อเห็นอาการพ่อหนัก ตกใจมาก จึงโทรศัพท์ไปหาหลวงพ่อ ขอบารมี

หลวงพ่อดีใจมากที่พ่อแม่มาให้พ่อของข้าพเจ้าสักครั้ง หลวงพ่อถามว่าพ่ออยู่โรงพยาบาลไหน อยู่
ห้องไหน หลวงพ่อจะแม่เมตตาให้ ข้าพเจ้าบอกหลวงพ่อก่อนว่าหนูจะมาปฏิบัติธรรมช่วยพ่อ
หลวงพ่อบอกว่าคนเราวาสนาไม่เหมือนกัน ข้าพเจ้าใจเสียเลย เพราะรู้ว่าพ่อไม่ค่อย
ทำบุญ มาทำตอนอายุมากแล้ว หลวงพ่อบอกว่าในอนาคตคนจะเป็นโรคนี้กันมาก

พอวันปีใหม่ ข้าพเจ้าเอาน้ำเต้าหู้ไปเลี้ยงคนที่วัด หลวงพ่อท่านเดินมาศาลาสุ
ธรรมภาวนา พอมาถึงหน้าข้าพเจ้า ท่านทักว่าให้ไปกินข้าว ข้าพเจ้าดีใจมาก ๆ ข้าพเจ้า
ตั้งใจสวดมนต์ปฏิบัติกรรมฐานอย่างตั้งใจ ได้เห็นผลบุญ ชีวิตดีขึ้นมากทั้งครอบครัว
และได้เจริญขึ้น ทั้งทางโลกและทางธรรม ข้าพเจ้าคิดว่า ไม่ต้องรวยมาก แต่ขอให้
มีความสุขก็พอ

สุดท้ายนี้ ขอบารมีคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายคุ้มครองหลวง
พ่อให้มีสุขภาพดีอยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของลูกศิษย์ทั้งหลาย

